SØNDAGSBLADET - ST. FRANS LARVIK

Kristi Kongefest – 22. november 2026

St. Frans menighet

Ulfsbakveien 34, 3267 Larvik
93 45 27 43 3000.15.45627,
org.nr. 985 873 712
E-post: larvik@katolsk.no
Vennligst ta kontakt per telefon eller e-post
Nettside: www.stfrans.no,

facebook St. Frans kirke
Larvik katolske gruppe

vipps #962556

Sogneprest
P. Frode Eikenes
Frode.eikenes@katolsk.no
Mob 934 52 743

Kapellan
P. Oliver Izuogu
Oliver.Izuogu@katolsk.no
Mob 413 54 016

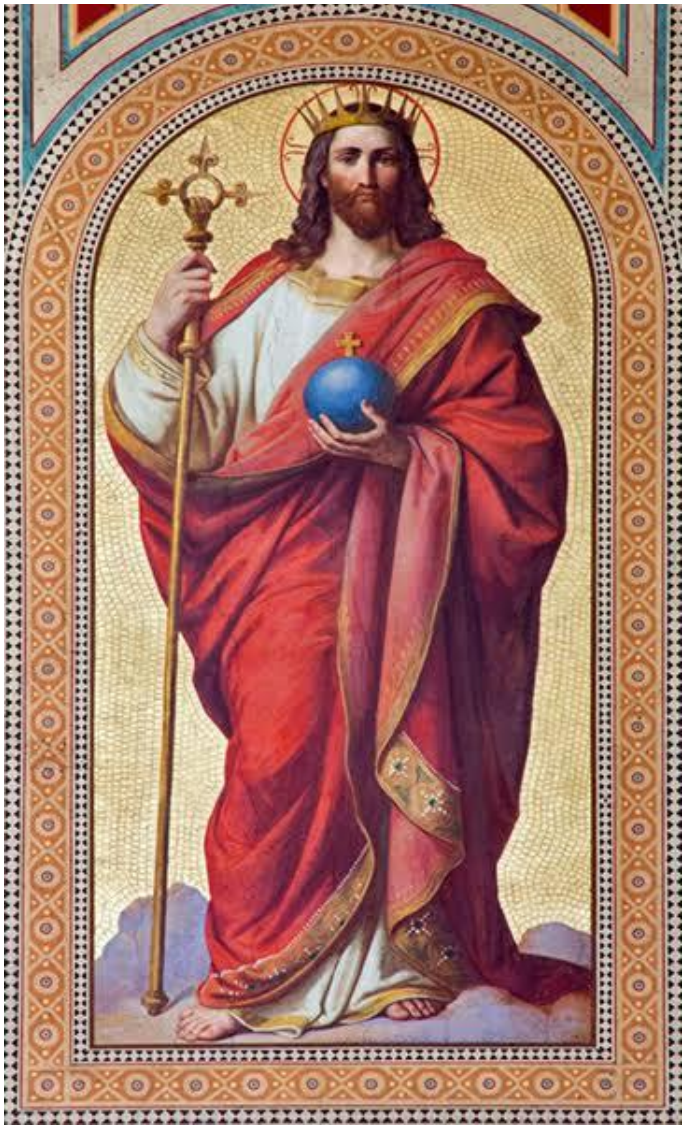
Polsk sjelesorg
P. Dolindo Turek OFM
Mob 403 37 155
dolindo.Turek@katolsk.no

P. Kevin Owczarek OFM
Mob 936 63 622
kevin.owczarek@katolsk.no

Diakon
Georg Aker 950 46 507
Georg.Aker@katolsk.no

Organist
Halvard Brattvoll 901 39 052
habrattvoll@gmail.com

Kjøkkentjenesten og rengjøring Denne uke (4.søn.): vietnamesisk gruppe. Neste uke (5.søn): filippinsk gruppe

24.11.2026 Tirsdag Kl.10.30 Messe i seminaret

25.11.2026 Onsdag Kl.18.00 Messe i kirken

26.11.2026 Torsdag Kl.18.00 Messe i kirken, sakramentstilbedelse og skriftemål

27.11.2026 Fredag Kl.18.00 Messe i kirken, sakramentstilbedelse og skriftemål

28.11.2026 Lørdag Kl. 18.00 Messe i kirken

29.11.2026 Søndag
Kl. 10.00 Messe på norsk.
Kl. 12.00 Messe på polsk

Esek 34,11–12.15–17

1. lesning

Dere som hører til min hjord, jeg vil skifte rett mellom mine får

Så sier Herren Gud:

Jeg vil selv lete etter mine får og se til dem. Likesom en hyrde er hos sin hjord og tar seg av fårene den dag de blir spredt, slik vil jeg ta meg av mine får og berge dem hjem fra alle de steder de kom til da de ble spredt den mørke og skytunge dagen.

Selv vil jeg gjete mine får og få dem til å roe seg, lyder ordet fra Herren Gud. De bortkomne vil jeg lete opp, og de bortdrevne vil jeg samle, de skadede vil jeg forbinde, og de syke vil jeg lege. Men de fete og friske vil jeg gjete på rett vis.

Dere som hører til min hjord, sier Herren Gud, nå vil jeg skifte rett mellom mine får og mellom værer og bukker.

Sal 23 (22),1–2a. 2b–3. 5–6

Responsoriesalme

Omkved: Herren skal være deres hyrde
og føre dem til livets kilde.

Herren er min hyrde, i hans hånd er overflod;
han lar meg ligge på grønne enger.

Han fører meg til vann der jeg får hvile
og gir meg nye krefter.
Han leder meg på rette stier,
så jeg kan ære hans navn.

Du dekker mitt bord for fiendens øyne
og salver mitt hode med olje,
mitt beger er fylt til randen.

Bare miskunn og det som godt er,
skal følge meg alle dager,
og jeg skal bo i Herrens hus
gjennom lange tider.

1 Kor 15,20–26.28

2. lesning

Han overlater sin kongemakt til Gud, til Faderen, slik at Gud blir alt i alle

Brødre, Kristus er oppstanden fra de døde, som livets førstegrøde blant dem. For som døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. På samme måte som alle dør med Adam, slik får også alle livet tilbake gjennom Kristus – men hver og en i sin orden: Førstegrøden er Kristus, så, ved hans komme, følger de som hører Kristus til. Da står vi ved fullendelsen, når han overlater sin kongemakt til Gud, til Faderen, etter å ha tilintetgjort alle fiendtlige «krefter», hver «makt» og hver «myndighet».

For selv skal han herske som konge inntil han har «lagt alle sine fiender for sine føtter». Og som sin siste fiende vil han tilintetgjøre døden selv. Så, når alt er ham underlagt, da skal også Sønnen selv underkaste seg ham som har underlagt ham alt, slik at Gud blir alt i alle.

Mark 11,9.10

Halleluja

Halleluja. Velsignet er han som kommer i Herrens navn.
Velsignet er vår far Davids rike som kommer.
Halleluja.

Matt 25,31–46

Evangelium

Han skal ta plass på den trone hvor Guds herlighet stråler, og han skal skille dem fra hverandre

På den tid sa Jesus til disiplene sine:

«Når Menneskesønnen kommer i guddomsglans, omgitt av alle sine engler, da

skal han ta plass på den trone hvor Guds herlighet stråler; da skal alle folkeslag samles om ham, og han skal skille dem ut fra hverandre, som en gjeter skiller sauer fra geiter. Sauene skal han stille til høyre for seg, og geitene til venstre.

Da skal Kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom, dere som min Far har velsignet, og ta i eie det rike som er gjort rede for dere fra verdens grunnvoll ble lagt! For jeg var sulten, og dere gav meg mat, jeg var tørst, og dere gav meg å drikke, jeg var hjemløs, og dere tok dere av meg, jeg var naken, og dere gav meg klær, jeg var syk, og dere kom for å se til meg, jeg var i fengsel, og dere kom og besøkte meg.'

Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når var det vi så deg sulten og gav deg mat? eller tørst, så vi gav deg å drikke? Når så vi deg hjemløs, og tok oss av deg, eller naken, og gav deg klær? Når har vi sett deg syk, eller i fengsel, og kommet og besøkt deg?'

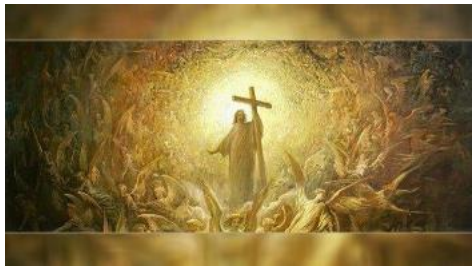
Og så skal Kongen svare dem: 'Jo, det skal dere vite: At alt hva dere har gjort mot selv den ringeste av mine brødre, det har dere gjort mot meg.'

Men så skal han si til dem på sin venstre side: 'Gå bort fra meg, forbannede, til den evige ild, som er gjort i stand for djevelen og hans engler. For jeg var sulten, men dere gav meg ingenting å spise, jeg var tørst, men dere gav meg ikke å drikke, jeg var hjemløs, men dere tok dere ikke av meg, jeg var naken, men dere gav meg ikke klær, jeg var syk og jeg var i fengsel, men dere kom ikke og så til meg.'

Da skal også de svare: 'Herre, når har vi vel sett deg sulten, eller tørst, eller hjemløs, eller naken, eller syk, eller i fengsel, og latt være å komme deg til hjelp?'

Og han skal svare dem: 'Jo, det skal dere vite: At alt hva dere har forsømt å gjøre, selv for den aller ringeste av disse her, det har dere forsømt å gjøre for meg.'

Så skal disse siste gå bort til en evig straff, men de rettferdige til evig liv.»

REFLEKSJON

I dag er det siste søndag i kirkeåret, Kristi kongefest. Tekstene våre handler om nettopp en slik stor, kosmisk opprydding. Gud selv tar på seg «arbeidshanskene».
Det er fort gjort å se for seg gullkroner, pelskåper og pelsfrakker og pompøse trompetfanfarer. Vi er jo tross alt vant til at kongelige ankommer i blankpussede biler og vinker elegant fra en balkong. Dagens tekster byr derimot på et ganske annet kongelig program. I første lesning møter vi ikke en monark på en fløyelstrone, men en hyrde fra profeten Esekiel som må ut i ulendt terreng for å lete etter sauer som har gått seg vill i tåken. Her er det ikke noe om «slottets ballsal» men mer «gummistøvler og ullgenser», for å si det slik, hvertfall i denne årstiden her hos oss. Og som om ikke det var nok, dukker den samme hyrden opp i Salme 23 med en meny som består av grønne enger og friskt vann – ikke akkurat en kongelig gallamiddag, men.... akkurat det en sliten sjel trenger. Når Paulus så tar ordet i andre lesning, skrur han opp volumet betraktelig. Her snakker vi om den «guddommelige» maktovertakelsen, der selveste døden

blir satt på plass som den siste fienden. Det er store ord, men i evangelieteksten fra Matteus lander vi brått tilbake på jorden igjen – midt i hverdagens små og store gjøremål.
Jesus beskriver nemlig den store, kongelige dommedagsscenen på en måte som får de fleste av oss til å «stoppe opp». Vi forventer kanskje et teologisk kryssforhør eller en sjekkliste over hvor mange salmer vi kan utenat. I stedet oppfører Kongen seg som en overivrig vert som bare lurer på om vi har husket å smøre matpakke til en tigger, finne frem et ekstra ullpledd eller ta en kaffe med noen som sitter alene og er ensom.
Det mest komiske – og trøsterike – med hele denne lignelsen, er at absolutt ingen skjønner hva som foregår. Både de som får skryt og de som får kjeft, svarer i kor: «Herre, når så vi deg?»
Ingen hadde fått med seg at Kongen gikk rundt i forkledning. Vi speider ofte opp mot skyene etter store, åndelige tegn, mens Kongen selv tydeligvis foretrekker å gjemme seg bak en tom kaffekopp, en sliten vinterjakke eller en låst dør.
Kanskje er det den beste oppsummeringen av hele kirkeåret: Vi tilhører en Konge som ikke er så opptatt av at vi skal bukke dypt og bruke fine titler. Han er mest opptatt av om vi klarer å se hverandre i øynene i hverdagen – selv når vi glemmer å se etter kronen på hodet hans.
Kongen som sitter på dommertronen, er den samme som først gikk inn i lidelsen for oss. Han er gjeteren som leter opp de bortkomne sauene – også når vi har rotet oss bort i vårt eget ego og vår egen travelhet. Vi gjør ikke gode gjerninger for å *kjøpe* oss en plass på høyresiden av tronen. Vi gjør dem fordi vi allerede tilhører en konge som har gitt oss alt.

Så når vi går ut av kirken i dag vet hvor vi finner Jesus. Han sitter på venterommet på legekontoret. Han står i kassa på matbutikken på en travel fredag ettermiddag. Han er den nye naboen som ikke kjenner noen i gata ennå.
Det er egentlig en ganske fantastisk tanke. Vi får lov til å møte selveste kongen hver eneste uke – helt uten å måtte bestille audiens.
«Til syvende og sist krever ikke Jesus det perfekte av oss. Han krever ikke at vi skal ha alle svarene, eller at vi aldri skal snuble. Det han ønsker – og det eneste han egentlig ber oss om – er hjertene våre. Han ber oss om å ta imot hans kjærlighet, og la den renne videre til menneskene vi møter på vår vei. Å elske Gud, å elske vår neste, og å huske at vi selv er uendelig elsket. Det er hele oppdraget. Og det er mer enn nok.»
Amen

Vennlig hilsen deres diakon